

ת"פ 27006/05/16 - מדינת ישראל נגד מואייד עליאן, אחמד עליאן - עניינו נדון לפני מותב אחר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27006-05-16 מדינת ישראל נ' עליאן(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופטת דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י תביעות ירושלים

נגד
הנאשמים

1. מואייד עליאן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא
2. אחמד עליאן - עניינו נדון לפני מותב אחר

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום

נאשם 1 הורשע על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע 3 עבירות של **התפרצות לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה** לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**) ו**קשירת קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

מעובדות **האישום הראשון** עולה כי ביום 21.3.2016 בשעות הערב, הגיעו הנאשמים למסעדת "בן עמי" (להלן - **המקום**) באמצעות רכבה של אחותם, כאשר נאשם 1 היה מצויד בלום שהביא עמו. הנאשם 2 הסיע את נאשם 1 כשהוא יודע כי בכוונתו לגנוב מהמקום. לאחר הגעתם, ירד נאשם 1 מהרכב וניגש למקום, כאשר נאשם 2 יושב ברכב בתפקיד תצפית. נאשם 1 ניגש למחסן, כשהוא מצויד בלום, הכניס את הלוט מתחת למנעול ופתח באמצעותו את הדלת, תוך שהוא שובר את מנעול המחסן. בהמשך, נכנס נאשם 1 למחסן, נטל ממנו שני ארגזים של דגי סלמון ששווים 2,000 ₪, הכניס אותם לרכב בו נהג נאשם 2, והשניים עזבו את המקום. כעבור זמן מה, נסע נאשם 1 לבית לחם ומכר את הדגים לאחר. בהזדמנות אחרת שפרטיה אינם ידועים במדויק, אך כחודש עובר למפורט לעיל, הגיעו הנאשמים למקום באמצעות רכבה של אחותה. נאשם 2 נהג ברכב והסיע את נאשם 1 למקום. על פי חלוקת התפקידים בין הנאשמים, תפקידו של נאשם 2 היה לתצפת ולהתריע ואילו נאשם 1, ירד מהרכב, ניגש למחסן שהיה סגור, אך לא נעול, פתח אותו ונכנס פנימה. מתוך המחסן נטל נאשם 1 9 דגים, הכניס אותם לשקית, יצא מהמחסן, ניגש לרכב ומשם נסעו הנאשמים מהמקום. לאחר מכן, נסע נאשם 1 לבית לחם ומכר את הדגים. בנוסף, כשבוע עובר ליום 21.3.2016, בשעות הערב, הגיעו הנאשמים למקום באמצעות רכבה של אחותם. נאשם 2 נהג ברכב והסיע את נאשם 1 למקום. על פי חלוקת התפקידים בין הנאשמים, תפקידו של נאשם 2 היה לתצפת ולהתריע ואילו נאשם 1, ירד מהרכב, ניגש למחסן, פתח אותו ונכנס פנימה. מתוך המחסן נטל נאשם 1 9 דגים ויצא מהמחסן, ניגש לרכב ומשם נסעו הנאשמים מהמקום. לאחר מכן, נסע נאשם 1 לבית לחם ומכר את הדגים.

עמוד 1

מהאישום השני עולה כי בעשותם הנאשמים המפורט באישום ברישא האישום הראשון, הם קשרו קשר לביצוע פשע.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה כי הוא בן 33, נשוי ואב לשני ילדים, בני 9 ו-5. הנאשם מתגורר עם אמו ומשפחתו בבית צפאפא ועובד במפעל זכוכית מזה מספר חודשים. אביו של הנאשם, שהיה בעל פנצ'ריה, נפטר ממחלת הסרטן לפני כשנתיים, בהיותו בן 63 ואמו, מטופלת בדיאליזה והנאשם נרתם לעזור לה בטיפולים ומלווה אותה ארבע פעמים בשבוע. הנאשם סיים 8 שנות לימוד ויודע קרוא וכתוב. הנאשם נשר מהלימודים עקב רצונו להשתלב בעולם התעסוקה והחל לעבוד יחד עם אביו. בהמשך עבד בעבודות נוספות בתחום שטיפת מכונות, התקנת שמשות ודלתות, וכיום מזה מספר חודשים עובד כאמור במפעל זכוכית הסמוך למקום מגוריו. הנאשם סיפר כי סובל מפריצת דיסק ונוטל תרופות נרקוטיות לשיכוך כאבים, אולם מעיון ברישומיו הרפואיים, סבר הרופא כי אין הסבר ברור לכאביו וכי עליו להיגמל בהדרגה משימוש במשכך כאבים והמליץ על מעבר לתרופה אחרת.

לנאשם שמונה הרשעות קודמות בתחום המרמה, אי הגשת דוחות למס הכנסה, רכוש, סמים ואלימות, בגינם נדון לעונשים מותנים, קנסות, שני מאסרים בעבודות שירות ושלושה מאסרים בפועל. בנוסף לנאשם 41 הרשעות בתחום תעבורתי. בהתייחס לעבירות בהן הורשע, שלל הנאשם תכנון מוקדם של העבירות וטען כי לא הביא עמו לום כמתואר בכתב האישום. לנאשם קושי לקבל אחריות על מעשיו, קושי להבין את חומרת מעשיו ואת השלכות התנהלותו, והוא אינו מוכן להשתלב בטיפול. נוכח מועדות הנאשם לפשיעה, התרשם שירות המבחן כי הוא זקוק לענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, עונשים מותנים ופיצוי כספי, שתחדד עבורו את גבולות המותר והאסור.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי על אף שבתיק נוסף שבו ביצע עבודות שירות תפקודו הוערך כשלילי, מוכן הממונה, בשל חלוף הזמן ולפנים משורת הדין, לאפשר לנאשם לרצות עונש בעבודות שירות. הממונה עמד על כך שלא נמסר מדוע הנאשם נדרש לצרוך תרופות לשיכוך כאבים.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען, כי יש להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-14 חודשי מאסר לפי מתחם שבין 10 ל-30 חודשי מאסר, וענישה נלווית. ב"כ המאשימה הדגיש את תפקידו הבכיר של הנאשם באירועים לעומת נאשם 2.

מאידך, הסניגור טען, כי ניתן להסתפק בעונש של"ץ או שליחה לעבודות שירות לכל היותר. הסניגור סבר, כי חלקו של הנאשם אינו שונה מנאשם 2 ואין מקום להבדיל ביניהם, ואין לאבחנה זו בסיס בכתב האישום, ולכן מדובר בחריגה מהעובדות המוסכמות. עוד תיאר הסניגור את קורותיו של הנאשם, נסיבות חייו והמניעים לביצוע העבירה - מצוקה כלכלית אמיתית. בנוסף היפנה הסניגור לכך שנפלה, לדעתו, אי-הבנה בין הנאשם לשירות המבחן עקב קשיי שפה

ותקשורת. הסניגור ביקש לקחת בחשבון את הענישה המקלה הצפויה בעניינו של נאשם 2 וכן הפנה לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות רכוש פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחונו האישי של אדם, בביתו, במקום עבודה, במקום בילוי או בדרך. מלבד הנזק החומרי והנזק הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות הקורבן עם עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין ספק כי הנאשם תכנן (באופן עיקרי ואולי אף בלעדי) את ביצוע העבירות, לנוכח הצטיידות בלום וחזרה על ביצוע העבירות לאורך תקופה, מתוך בצע כסף ומתוך תכנון קפדני. אלמלא נתפס, ספק אם היה חדל ממעשיו; הנזקים שנלוו לביצוע העבירות נמדדים באלפי שקלים ובעוגמת הנפש והטרחה שנגרמו לבעל העסק שנפרץ בכל פעם מחדש; הנזק הפוטנציאלי של עבירות מסוג זה עלול להיות גלישה לאלימות.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. ע"פ 616/82 **רוטנברג נ' מדינת ישראל** נדון מקרה של פריצה לבית מלאכה לתכשיטים ממנו נגנבו חצי ק"ג זהב וחומר נוסף בשווי 65,000 ₪ (בערכים דאז), שם הוטלו על הנאשם 30 חודשי מאסר; רע"פ 7709/12 **סולטאן נ' מדינת ישראל** (מיום 4.11.2012) - נדון מקרה של התפרצות למשרדי חברה וגניבת רכוש בשווי של 200,000 ₪. על הנאשם הוטל עונש של 22 חודשי מאסר; רע"פ 117/16 **מעוז נ' מדינת ישראל** (מיום 11.1.2016), נדון מקרה של פריצה לבית מרקחת ופגיעה במערכת החשמל שגרמה לנזק בשווי כ 60,000 ₪. הנאשם נדון ל - 24 חודשי מאסר; רע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (מיום 25.7.2010) נדון מקרה של פריצה לבניין שאינו דירה במהלכו נגנב רכוש בשווי של 10,500 ₪, על הנאשם נגזר עונש של מאסר בפועל למשך 13 חודשים; רע"פ 382/07 **לוי נ' מדינת ישראל** (מיום 10.4.2007), במקרה זה נדון נאשם שהורשע בעבירה של התפרצות לבית עסק בנוסף לעבירות נלוות, נדון ל - 12 חודשי מאסר. לאחר בחינת הפסיקה אליה היפנה הסניגור המפורטת בטיעונו, לדעתי מדובר בפסיקה שונה במהותה, הן בשל גיל הנאשמים, הן בשל הליך טיפולי והן בשל טיב העבירות לגופן.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה בעניינו של נאשם 1 צריך לעמוד בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל. כאן המקום לציין כי בשל העובדה כי מדובר באותן עבירות וסמיכות הזמנים היחסית, סבורני כי יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד לפי מבחן הקשר ההדוק כפי שנקבע בע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירות ואינו מביע חרטה. דברים שונים שמעתי לפניי; בנוסף, לנאשם עבר פלילי ותעבורתי מכביר והוא אף ריצה מאסרים בפועל בעבר; נדמה, כי הנאשם אינו מבין את חומרת מעשיו ואת קושי התנהלותו, ואף אינו מוכן

להשתלב בטיפול. לקולא, שקלתי את העובדה כי הנאשם מפרנס את משפחתו, הוא צעיר ואב לשני ילדים, ומטפל באופן יומיומי באמו החולה.

המיקום במתחם - סברתי כי יש למקם את הנאשם ברף האמצעי של מתחם הענישה שנקבע בעניינו. לנוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם והעובדה שהערכת מסוגלותו לבצע עבודות שירות, על-סמך ניסיון העבר, הייתה שלילית, אין מקום להטיל עליו שוב מאסר בעבודות שירות, שאף לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות, ואף בנסיבות חמורות למדי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל ויום לריצוי בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת התפרצות לעסק או לדירה, וכן עבירת גניבה, תוך שלוש שנים משחרורו;
- ג. חודש מאסר שלא ירוצה, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שלוש שנים משחרורו עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון או פשע;
- ד. קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.1.2021, או שבועיים ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים בכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי בצירוף ריבית פיגורים והצמדה;

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "ניצן", ביום 17.11.2019 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.